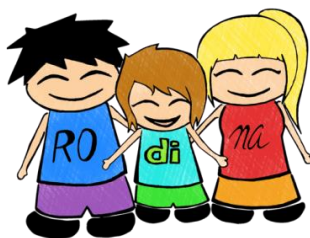

DÁT DĚTEM RODINU – 5. díl

Během letních prázdnin odbor sociálních věcí Městského úřadu ve Frýdlantu nad Ostravicí postupně veřejnosti představil všech osm dílů videospotů s názvem Dokázali změnit svět – aspoň některým dětem, ve kterých „naši“ pěstouni vyprávěli o svých zkušenostech při péči o děti. Do videospotů se však celé jejich povídání nemohlo vejít. Proto je čtenářům předkládáme formou série rozhovorů s jednotlivými pěstouny.

Rozhovor s pěstounkou Ludmilou Čepelovou:

Co Vás na myšlenku stát se pěstounkou přivedlo a proč jste se rozhodla vychovávat dítě jiných rodičů?

Pěstounka: Měla jsem odrůstajícího syna, který začal odmítat mou péči a já tu touhu pečovat v sobě mám. Také mám dost velký dům a rozhodla jsem se ten dům zaplnit dětmi, o které se budu moci starat.

Jaké to bylo podat si žádost a projít posuzováním, zaškolit se na pěstouna?

Pěstounka: Bylo to jednoduché, i když hodně zdlouhavé. Ale stálo to za to, získala jsem vědomosti, které do dneška využívám.

Pamatujete si první seznámení s Vaším pěstounským dítětem?

Pěstounka: Je to už dost let, ale pamatuji si to. Prvně jsem ho viděla v ústavu (mám totiž obě dvě svěřené děti s kombinovaným postižením.) Když jsem chlapce poprvé uviděla, měl už 8 let a byla jsem až překvapená, jaké je to velice pěkné dítě. Později se ukázalo, že je i takový živý a usměvavý, no prostě fajn. S druhým chlapcem to bylo trochu jinak. Pochází ze stejného ústavu, kam jsme jezdili s prvním chlapcem na návštěvy, protože tam měl kamarády. Takže jsem ho znala z návštěv ústavu, jen jsem nevěděla, že také přijde ke mně.

Co se změnilo příchodem dítěte do Vaší rodiny, jak se chovalo dítě a jak Vy?

Pěstounka: Nevěnovala jsem už tolik pozornosti mému synovi, za což byl, jako dospívající, velmi rád. Situace se v naší rodině uklidnila, rodina ožila novým dítětem. Dítě ve věku osmi let je živé, čilé, dělá spoustu rámusu... Příchod dětí mi částečně zaplnil dům a hodlám ho zaplnit ještě víc, protože mám podanou žádost o třetí dítě.

Jaké to je nyní, když už dlouho tvoříte jednu rodinu?

Pěstounka: Mně to přijde jako naprosto normální rodinný život, naplněný dům, děti na zahradě... I když jsou oba kluci postižení a mají fyzická omezení, i přesto je to běžný život. Žijeme tak, jak jsem byla zvyklá, když byl můj syn menší. Pěstounská péče je dobrá pro rodiče s odrůstajícími dětmi, protože si tak prodlouží rodinný život. Často mají rodiny problém ve chvíli, kdy děti vyletí z hnízda...

Jak vnímá přijaté děti Vaše rodina?

Pěstounka: Moje rodina je můj syn. Byla jsem až překvapena, jak to vzal. Když jsem přijala prvního chlapce, byl zrovna ve věku, kdy naprosto odmítal děti. Slýchala jsem: „Vůbec nikdy nebudu mít děti.“ a takové podobné názory. Jednou jsem odešla na nákup a syn měl sekat zahradu a přijatý chlapec byl také na zahradě. Když jsem se vrátila, zahrada byla neposekaná a oni si spolu hráli. Takže, myslím, že to přijetí bylo velmi dobré.

Pomáhá Vám při výkonu pěstounské péče někdo, máte se na koho obrátit, když potřebujete poradit?

Pěstounka: Asi pět let jsem pracovala v ústavu s postiženými lidmi – dospělými. Poznala jsem, že i když od dětství žili v ústavech, ústav nebrali jako domov. Brali to jen jako nějaké bydlení. Oni potřebují rodinu. Takže i tyto děti potřebují domov, rodinu. Péče o postižené děti je v něčem složitější, ale také v něčem jednodušší. Tyto děti nepotřebují v životě uspět, nemusí mít takovou tu dravost, nutnost uplatnit se, je to zkrátka trochu jiná výchova. Mě přijde jednodušší. Samozřejmě mám i doprovázející organizaci s odborníky, na které se mohu obrátit, ale nikdy jsem to nepotřebovala.

Co byste vzkázala všem, kteří o myšlence stát se pěstounem uvažují?

Pěstounka: Vlastně jsem to už říkala - pěstounská péče znamená prodloužení rodinného života. I když už jsem starší, tak vychovávám dvě děti. Vnímám u postižených dětí jednu výhodu - zůstanou dětmi napořád. I když budou fyzicky dospělé, pořád to budou velké děti. Je fajn se o někoho starat.

Kde jinde by mělo dítě vyrůstat než v rodině? Pro děti, které nemají vlastní funkční rodinu, hledáme rodinu náhradní. Staňte se pěstouny! Pro více informací kontaktujte Městský úřad Frýdlant n. O., odbor sociálních věcí, pracoviště ul. Hlavní 139, 739 11 Frýdlant n. O., kancelář č. 120, sociální pracovníci pro náhradní rodinnou péči Bc. Kateřinu Illésovou, tel.: 558 604 179, e-mail: killesova@frydlantno.cz.

Pokud Vás téma pěstounské péče zaujalo, upozorňujeme na čtrnáctidílnou sérii o pěstounské péči, kterou vysílá **ČT1 ve středu od 16:45 hodin s názvem Plné hnízdo.**